

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 29 grudnia 1923 r.

w przedmiocie zmiany przepisów o opłatach stemplowych i pokrewnych daninach publicznych, obowiązujących na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044) oraz 4 i 6 ustawy z dnia 19 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 134, poz. 1109), dotyczącej się przedłużenia mocy obowiązującej ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należytościach) (Dz. U. R. P. № 38, poz. 315) zarządza się co następuje:

Postanowienie wstępne.

§ 1.

Ustawy, niżej wymienione, a mianowicie:

- 1) pruska ustawa o podatku stemplowym w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem pruskiego Ministra Skarbu z dnia 30 czerwca 1909 r. (Zb. Praw str. 535),
- 2) niemiecka ustawa o podatku stemplowym, w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 26 lipca 1918 r. (Dz. Pr. Rzeszy niem. str. 799),
- 3) niemiecka ustawa o opłatach stemplowych od wksi, w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem kanciera z dnia 21 lipca 1909 r. (Dz. Pr. Rzeszy niem. str. 825) oraz ustawą z dnia 26 lipca 1918 r. (Dz. Pr. Rzeszy niem. str. 830),
- 4) niemiecka ustawa z dn. 12 września 1919 r. o podatku od nabycia nieruchomości (Dz. Pr. Rzeszy

niem. str. 1617) — ulegają zmianom, wymienionym w §§ 2 do 29, niniejszego rozporządzenia.

Zmiany, wymienione w §§ 2, 4, 5, 12 do 14, 17, 21 do 24 w punktach 1, 2 i 3 § 25 oraz w §§ 26 do 29, dokonane na podstawie art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 134, poz. 1109), polegają na podwyższeniu stawek dotychczasowych do wysokości, ustalonej w przepisach, które są przytoczone w nawiasach przed tekstem powołanych paragrafów.

Zmiany zaś, wymienione w §§ 3, 6 do 11, 15, 16, 18 do 20 oraz w punkcie 4 i w dwóch ostatnich ustępach § 25, opierają się na art. 5 i 7 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044), przyczem przeliczenie kwot pieniężnych, wyrażonych w markach niemieckich, nastąpiło według stosunku: 100 marek złotych równa się 123,45 frankom złotym czyli 84,112.657 markom polskim (według wartości franka, złotego z czasu od 1 do 7 grudnia 1923 r., wynoszącej 681.350 marek polskich).

1. Zmiana taryfy stemplowej pruskiej.

§ 2.

(§ 2, punkt a, rozporządzenia z dnia 14 lipca 1922 r. Dz. U. R. P. № 62, poz. 557).

Stawki w wysokości $\frac{1}{20}\%$ wymienione w pozycji 2 taryfy stemplowej pruskiej („przelew praw”) (w ustępach 1 i 4) podwyższa się na 1% .

§ 3.

(art. 5 i 7 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044).

Stawkę, ustaloną w pozycji 4 taryfy stemplowej pruskiej („przysposobienie”) w wysokości 50 marek, zmienia się na 42.000.000 marek polskich.

§ 4.

(§ 2 punkt b rozporządzenia z dnia 14 lipca 1922 r. Dz. U. R. P. № 62, poz. 557).

Stawki w wysokości $\frac{1}{8}\%$, wymienione w pozycji 9 („przetargi”) oraz w pozycji 32 ustęp 1 lit. c („umowy kupna i zamiany”), podwyższa się na 1% .

§ 5.

(pozycja 17 i 18 taryfy, załączonej do rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 134, poz. 1113).

Stawkę, ustaloną w pozycji 11 taryfy stemplowej pruskiej („wyciągi”) w wysokości 3 marek, podwyższa się:

- a) na 670.000 marek od każdej stronicy całej lub zaczętej, jeśli wyciąg sporządził urząd,
- b) na 280.000 marek od każdej stronicy całej lub zaczętej, o ile chodzi o wyciąg, sporządzony przez stronę, a zaopatrzonej przez urząd w poświadczenie zgodności z pierwowpisem.

§ 6.

(art. 5 i 7. ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044).

W pozycji 18 („kontrakty małżeńskie”) zmienia się: a) kwotę 6000 marek na 5 miliardów marek polskich, b) kwotę 5 marek na 4.200.000 mk. pol., c) kwotę 1 mk. 50 fen. na 1.260.000 mk. pol.

§ 7.

(art. 5 i 7 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044).

W pozycji 22 („zezwolenia”) zmienia się kwoty, wyrażające podstawy wymiaru względnie stawki, w sposób następujący:

kwotę podstawy wymiaru w wysokości:

1.000 mk. na	840.000.000 mk.
5.000 „ „	4 miljardy 200 milionów mk p.
10.000 „ „	8 miliardów 400 „ „ „
20.000 „ „	16 „ 800 „ „ „
50.000 „ „	42 „ „ „
75.000 „ „	63 „ „ „
100.000 „ „	84 „ „ „

stawkę w wysokości:

1 marki na	840.000 mk. p.
1 mk. 50 fen. na	1.250.000 „ „
2 „ 50 „ „	2.100.000 „ „
5 „ — „ „	4.200.000 „ „
10 „ — „ „	8.400.000 „ „
15 „ — „ „	12.600.000 „ „
20 „ — „ „	16.800.000 „ „
40 „ — „ „	33.600.000 „ „
50 „ — „ „	42.000.000 „ „
75 „ — „ „	63.000.000 „ „
100 „ — „ „	84.000.000 „ „
150 „ — „ „	126.000.000 „ „
200 „ — „ „	168.000.000 „ „
350 „ — „ „	294.000.000 „ „
500 „ — „ „	420.000.000 „ „

§ 8.

(art. 5 i 7 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044).

W pozycji 31 („karty łowieckie”) zmienia się stawki, w sposób następujący:

1 mk. 50 fen. na	1.250.000 mk. p.
7 „ 50 „ „	6.300.000 „ „
10 „ — „ „	8.400.000 „ „
50 „ — „ „	42.000.000 „ „

§ 9.

(art. 5 i 7 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044).

W pozycji 33 („konsolidacja własności górniczej”) zmienia się:

- kwotę 10.000, wyrażającą podstawę wymiaru, na 8 miliardów 400 milionów mk. p.
- stawkę w wysokości 300 mk. na 252.000.000 m. p.
- „ „ 30 „ „ 25.200.000 „ „

§ 10.

(art. 5 i 7 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044).

W pozycji 39 („widowiska”) zmienia się stawki w sposób następujący:

10 mk. na	8.400.000 mk. p.
5 „ „	4.200.000 „ „
3 „ „	2.520.000 „ „
2 „ „	1.680.000 „ „
1 „ „	840.000 „ „
50 fen. na	420.000 „ „

§ 11.

(art. 5 i 7 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044).

Stawkę, ustaloną w pozycji 40 („zaprzysiężeni maklerzy”) w wysokości 25 mk., zmienia się na 21.000.000 m. p.

§ 12.

(pozycja 12 taryfy, załączonej do rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 134 poz. 1113).

W pozycji 42 („zmiany nazwisk”) podwyższa się stawki, przewidziane w ustępach 1 i 3, na 143.500.000 mk.

Uchyła się wyjątek, przewidziany w ustępie 5. W przypadkach, przewidzianych w ustępie 2, powołanej pozycji 42, może władza, zezwalająca na zmianę nazwiska, zupełnie zwolnić od opłaty.

§ 13.

(pozycja 11 taryfy, załączonej do rozp. z dnia 18 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 134 poz. 1113).

Stawkę, ustaloną w pozycji 43 („akty nadania obywatelstwa”) w wysokości 150 mk., podwyższa się na 33.500.000 mk.

W przypadkach, przewidzianych w ustępie 2, może władza, nadająca obywatelstwo, zupełnie zwolnić od opłaty.

§ 14.

(§ 2 punkt c oraz § 5 rozp. z dnia 14 lipca 1922 r. Dz. U. R. P. № 62 poz. 557).

Stawkę w wysokości $\frac{3}{10}\%$ wymienioną w dziale III pozycji 48 („kontrakty dzierżawy i najmu”) podwyższa się na $\frac{1}{2}\%$.

Uchyła się wyjątki, przewidziane w powołanej pozycji, w ustępach 2, 3 i 6 działu I. Wobec tego ulegają skreśleniu — w ustępie 1 działu I — wyrazy: „o ile nie mają zastosowania postanowienia ustępu 6 liczba 3 w dziale I niniejszej pozycji taryfowej”.

§ 15.

(art. 5 i 7 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044).

Stawkę, ustaloną w pozycji 51 („godzina policyjna”) w wysokości 25 mk., zmienia się na 21.000.000 mk. p.

§ 16.

(art. 5 i 7 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044).

Stawkę, ustaloną w pozycji 57 („orzeczenia sądów polubownych”) w wysokości 100 mk., zmienia się na 84.000.000 mk. p.

§ 17.

(ustawa z dnia 26 października 1921 r. Dz. U. R. P. № 89 poz. 658).

W pozycji 58 („obligi”) podwyższa się stawki w wysokości $\frac{1}{12}\%$ i $\frac{1}{50}\%$, wymienione w ustępach 1 oraz 3 a) działu I tudzież w działach II i III, na $\frac{1}{10}\%$.

Uchyła się wyjątki, przewidziane w ustępie 2 („zniżki”) działu I z wyjątkiem wymienionych w punkcie a). Wobec tego ustęp 3 działu II otrzymuje brzmienie następujące: „Co do przedłużenia terminu spłaty obowiązują postanowienia zawarte w dziale I w ustępie 3 („uwolnienie”), pod literami a, e”.

§ 18.

(art. 5 i 7 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044).

W pozycji 59 („zabezpieczenia praw”) zmienia się kwoty, wyrażające podstawy wymiaru względnie stawki, w sposób następujący:

kwotę podstawy wymiaru w wysokości:

600 mk. na	500.000.000 mk. p.
1.200 „ „	1 miliard mk. p.
10.000 „ „	8 miliardów 400 milionów mk. p.

stawkę w wysokości:

50 fen. na	420.000 mk. p.
1 mk. „ „	840.000 „ „
1 mk. 50 fen. na	1.260.000 mk. p.
5 mk. „ „	4.200.000 „ „

§ 19.

(art. 5 i 7 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044).

W pozycji 66 („rozporządzenia ostatniej woli”) zmienia się kwoty, wyrażające podstawy wymiaru względnie stawki w sposób następujący:

kwotę podstawy wymiaru w wysokości:

1.000 mk. na	840.000.000 mk. p.
10.000 „ „	8 miliardów 400 milionów mk. p.
20.000 „ „	16 „ 800 „ „
50.000 „ „	42 „ mk. p.
200.000 „ „	168 „ „
300.000 „ „	252 „ „
500.000 „ „	420 „ „

stawkę w wysokości:

3 mk. na	2.520.000 mk. p.
5 „ „	4.200.000 „ „
10 „ „	8.400.000 „ „
15 „ „	12.600.000 „ „
20 „ „	16.800.000 „ „
30 „ „	25.200.000 „ „
40 „ „	33.600.000 „ „
50 „ „	42.000.000 „ „

§ 20.

(art. 5 i 7 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044).

Stawkę, ustaloną w pozycji 68 („nadanie własności górniczej”) w wysokości 500 mk., zmienia się na 420.000.000 mk. p.

§ 21.

(§ 2 punkt d oraz ustęp końcowy rozp. z dn. 14 lipca 1922 r. Dz. U. R. P. № 62 poz. 557; § 2 punkt e rozp. z dnia 18 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 134 poz. 1113).

Stawkę w wysokości 3 mk., wymienioną w dziale 2 pozycji 71 („umowy”), podwyższa się na $\frac{1}{2}\%$ od wartości przedmiotu umowy.

Jeśli przedmiot umowy nie da się ocenić, to opłata wynosi 140.000 mk.

§ 22.

(§ 1 rozp. z dn. 24 kwietnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 44 poz. 299; § 2 punkt b rozp. z dn. 18 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 134 poz. 1113).

Ustępy 1 do 4 pozycji 73 („pełnomocnictwa, upoważnienia i zlecenia”) otrzymują brzmienie następujące:

Dokument stwierdzający pełnomocnictwo podlega zasadniczo opłacie w wysokości 1.400.000 mk. Opłacie w wysokości 470.000 marek podlegają:

- pełnomocnictwa, upoważniające jedynie do zastępstwa w postępowaniu sądowo-cywilnym, należącym w pierwszej instancji do zakresu sądu powiatowego — bez względu na to, czy pełnomocnictwo takie dotyczy jednej sprawy lub kilku spraw określonych lub czy upoważnia wogóle do zastępstwa w postępowaniu wyżej wymienionem;
- pełnomocnictwa, upoważniające do zastępstwa w jednej określonej sprawie cywilnej, należącej w pierwszej instancji do zakresu sądu okręgowego.

Jeśli dokument pełnomocnictwa zawiera zarazem umowę o wynagrodzenie, to podlega opłacie stemplowej, przewidzianej dla umów o najem usług.

§ 23.

(ustęp III rozp. z dn. 8 maja 1922 r. Dz. U. R. P. № 38 poz. 315; § 2 punkt 3-e rozp. z dn. 18 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 134 poz. 1113 oraz pozycja 20 taryfy, załączonej do tegoż rozporządzenia).

Stawkę, ustaloną w pozycji 77 („świadczenia urzędowe w sprawach prywatnych”) w wysokości 3 mk. podwyższa się:

- co do świadectw, wystawionych przez sądy lub przez notariuszów, na 140.000 mk.;
- co do świadectw urzędowych innego rodzaju na 1.400.000 mk. od arkusza pierwszego i 280.000 mk. od każdego arkusza następnego.

§ 24.

(§ 2 punkt e rozp. z dn. 18 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 134 poz. 1113).

Niewymienione w poprzednich paragrafach niniejszego rozporządzenia stawki, ustalone w pruskiej taryfie stemplowej w kwotach, nie przewyższających 20 marek, podwyższa się na 140.000 mk.

II. Zmiany taryfy stemplowej niemieckiej.

§ 25.

(§ 8 rozp. z dn. 14 lipca 1922 r. Dz. U. R. P. № 62 poz. 557; § 5 i 7 ustawy z dn. 6 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044).

Stawki, przewidziane w pozycji 1 A niemieckiej taryfy stemplowej, podwyższa się w sposób następujący:

- stawki w wysokości $\frac{4}{10}\%$, wymienione w ustępie c) i w punkcie 2 „dotatków do ustępu c)” — na 2%,
- stawkę w wysokości $\frac{3}{8}\%$, wymienioną w ustępie e) pod liczbą 2, o ile dotyczy przypadków, w których chodzi o prawa, określone w ustępie d) pod liczbą 2 = na 1%,
- stawki w wysokości 5 od tysiąca, $\frac{1}{20}\%$ i $\frac{1}{8}\%$, wymienione w ustępie e), na 1%,
- stawki, wymienione w ustępie f): w wysokości 500 mk. zmienia się na 420.000.000 mp. w wysokości 100 mk. zmienia się na 84.000.000 mp.

Stawka, ustalona w pozycji 1 B taryfy stempłowej niemieckiej („kuk-sy“) w wysokości 5 mk., zmienia się na **4.200.000 mp.**

Stawki, ustalone w pozycji 3 taryfy stempłowej niemieckiej w wysokości 50 mk., zmienia się na **42.000.000 mp.**

§ 26.

(§ 2 punkt e rozp. z dn. 18 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 134 poz. 1113).

Niewymienione w § 25 stawki, ustalone w taryfie stempłowej niemieckiej w kwotach, nie przewyższających 20 marek, podwyższa się na 140.000 marek.

III. Zmiana niemieckiej ustawy o opłatach stempłowych od weksli.

§ 27.

(art. 1 ustawy z dnia 26 października 1921 r. Dz. U. R. P. z 1922 r. № 39 poz. 313; art. 5 ustawy z dnia 19 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 134 poz. 1199).

Opłata stempłowa, przewidziana w ustępie pierwszym § 3 ustawy niemieckiej o opłatach stempłowych od weksli (Dz. Pr. Rzeszy niem. z 1909 r. str. 825), wynosi po 3000 marek od każdego pełnego lub zaczętego miliona marek sumy weksla.

Suma 10.000 marek, wymieniona w ustępie ostatnim § 3 powołanej ustawy z 1909 r. podwyższa się na **500.000.000 mk.**

IV. Zmiana niemieckiej ustawy o podatku od nabycia nieruchomości.

§ 28.

(§§ 4 i 7 rozp. z dnia 14 lipca 1922 r. Dz. U. R. P. № 62 poz. 557).

Uchyła się wyjątek, przewidziany w punkcie 4 paragrafu 8 ustawy niemieckiej z dnia 12 września 1919 r. (Dz. Pr. Rzeszy niem. str. 1617).

V. Zmiana postanowień karnych.

§ 29.

(art. 9 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. Dz. U. R. P. № 44 poz. 256; § 2 punkt f rozp. z dnia 18 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 134 poz. 1113).

Wyrażony sumą stałą najwyższy wymiar kar pieniężnych z powodu naruszenia przepisów o daninach publicznych, wymienionych w poprzednich paragrafach niniejszego rozporządzenia—jak również o podatku od ubezpieczeń (ustawa z dnia 8 kwietnia 1922 r. (Dz. Pr. Rzeszy niem. str. 400) — podwyższa się na 140.000.000 mp.

VI. Obliczanie opłat stempłowych i pokrewnych danin publicznych we frankach złotych.

§ 30.

Wymiary danin publicznych, których dotyczą poprzednie paragrafy niniejszego rozporządzenia, oraz wymiary kar, nakładanych z powodu przekroczenia przepisów o tych daninach, dokonywane począwszy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia przez władze skarbowe lub przez inne władze i urzę-

dy państwowe, czy to w formie nakazu płatniczego, czy też bez takiego nakazu (wymiaru doraźne), mają być uskutečněnione we frankach złotych.

Przepis ten nie dotyczy wymiarów, dokonywanych przez notariuszów.

§ 31.

O ile stawka opłaty określona jest w obowiązujących przepisach w markach polskich, wymiaru (§ 30) dokonywa się w ten sposób, że przedewszystkiem oblicza się sumę należnej opłaty lub kary (wielokrotnej) w markach polskich; następnie zaś kwotę tę przelicza się na franki złote, dzieląc ją przez liczbę, wyrażającą wartość franka złotego w dniu powstania obowiązku do uiszczenia opłaty stempłowej.

Przepis zawarty w ustępie poprzednim stosuje się również w przypadkach, w których stawki opłat wyrażone są w obowiązujących przepisach w formie procentowej.

Wymiaru kary, określonej w przepisach obowiązujących (§ 30) w markach polskich, dokonywa się przedewszystkiem w markach według stawki, obowiązującej w chwili wydania decyzji o karze, a następnie przelicza się kwotę kary na franki złote z uwzględnieniem wartości franka złotego w dniu wydania decyzji o karze.

§ 32.

W przypadkach, w których przy zastosowaniu § 31 ma być uwzględniana wartość franka złotego za czas do 1 stycznia 1924 r., należy dokonać przeliczenia według następującej tablicy:

Liczba	Oznaczenie okresu dla którego ustala się wartość	Wartość franka złotego w markach pol.
1	do końca 1919 r.	8,68
2	I kwartał 1920 r.	28,8
3	II " " "	35,4
4	III " " "	41,7
5	IV " " "	82,9
6	I " 1921 r.	157,7
7	II " " "	190
8	III " " "	560,1
9	IV " " "	715,3
10	I " 1922 r.	713,3
11	II " " "	787,2
12	III " " "	1.358,1
13	IV " " "	2.886,9
14	styczeń 1923 r.	5.015,5
15	lutą " "	8.032,7
16	marzec " "	8.291
17	kwiecień " "	8.586,3
18	maj " "	9.479,1
19	czerwiec " "	16.042,6
20	lipiec " "	24.475,5
21	sierpień " "	46.209
22	wrzesień " "	53.764,3
23	październik	165.472,5
24	listopad " "	360.541,6

Przeciętna wartość franka złotego za grudzień 1923 r. ogłoszoną zostanie rozporządzeniem oddzielnym.

§ 33.

Osobom, obowiązany do uiszczenia danin publicznych, których dotyczy rozporządzenie niniejsze, służy prawo wpłacenia zaliczek; kwoty, wpłacone na ten cel, będą przy wymiarze (§§ 30, 31 i 32) uwzględnione po zwaloryzowaniu wedle kursu franka złotego, miarodajnego w dniu skutecznego wpłaty zaliczki.

§ 34.

Osoby i instytucje, które w myśl okowiązujących przepisów albo specjalnych zezwoleń wpłacają opłaty stemplowe lub pokrewne daniny publiczne gołówką bez urzędowego wymiaru w ten sposób, że sumę opłat należnych w ciągu pewnego okresu wpłacają po upływie tego okresu, mogą bez przeliczenia na franki złote uiszczać daniny należne za czas od dnia 1 do 15 każdego miesiąca—do dnia 22 tegoż miesiąca; opłaty zaś, należne za czas od 16 do końca miesiąca—do dnia 7 miesiąca następnego.

Daniny, niewpłacone w powyższych terminach, ulegają przeliczeniu na franki złote w ten sposób, że sumę opłat, należnych w każdym miesiącu, dzieli się przez przeciętną wartość franka złotego w danym miesiącu, ogłaszaną na podstawie § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. № 134 poz. 1113).

§ 35.

W przypadkach, w których władze, wymienione w § 30 niniejszego rozporządzenia, dokonały przed dniem 10 stycznia 1924 r. wymiaru opłat stemplowych lub pokrewnych danin publicznych, a wymierzona opłata nie została jeszcze przed tym dniem całkowicie zapłaconą, należy niewpłaconą kwotę opłaty przeliczyć na franki złote, dzieląc niewpłaconą sumę marek polskich przez liczbę, wyrażającą

kurs franka złotego, który obowiązywać będzie w dniu 10 stycznia 1924 r.

Przepis powyższy stosuje się również do przerachowania niewpłaconych do dnia 10 stycznia 1924 r. kar, nałożonych z powodu przekroczenia przepisów o daninach, wyżej określonych, jak również kar za zwłokę, narosłych do dnia 10 stycznia 1924 r., oraz kosztów egzekucyjnych.

§ 36.

Jeśli przy zastosowaniu niniejszego rozporządzenia wyniknie kwota franków złotych więcej niż o jednym miejscu dziesiętnym, a zarazem setne części franka złotego wynoszą 5 lub więcej, to zaokrągla się ją wzwyż do pełnej dziesiątej części franka złotego; w przeciwnym razie setne i dalsze części franka złotego opuszcza się.

§ 37.

Uiszczenia należności, obliczonych na zasadzie rozporządzenia niniejszego we frankach złotych, uskutecznią się w markach polskich według wartości franka złotego, w dniu uiszczenia należności.

Jeśli z przeliczenia należnej sumy franków złotych na marki polskie, dokonanego przy wpłacie należności, wyniknie suma marek polskich niepodzielna przez dziesięć tysięcy, a zarazem cztery ostatnie cyfry tworzą liczbę 5.000 lub więcej, to zaokrągla się ją wzwyż do kwoty podzielnej przez dziesięć tysięcy; jeśli ostatnie cztery cyfry tworzą liczbę niższą niż 5.000, to cyfry te zastępuje się zerami.

Postanowienie końcowe.

§ 38.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu 10 stycznia 1924 r. i obowiązuje na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Sprostowania:

c) W tymże numerze poz. 6 w rozp. Ministra Skarbu z dn. 29 grudnia 1923 r. w przedmiocie zmiany przepisów o opłatach stemplowych i pokrewnych daninach publicznych, obowiązujących na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego w § 34 w wierszu pierwszym zamiast „okowiązujących” winno być „obowiązujących”.